

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Martina Lachmanna a [REDACTED] v právní věci

žalobkyně: [REDACTED] COMPANY s.r.o.

sídlem [REDACTED]

zastoupena [REDACTED], advokátem

sídlem [REDACTED]

proti

žalovanému: Ministerstvo průmyslu a obchodu

sídlem [REDACTED]

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 4. 2014, č.j. MPO 17518/2014, PID MIPOX01SG7ZL

takto:

I. Žaloba s e z a m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se domáhá podanou žalobou přezkoumání rozhodnutí žalovaného uvedeného v záhlaví, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 19. 3. 2014, č.j. MHMP-1006937/13/B/Ber-2052 (dále jen „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“), kterým Magistrát hlavního města Prahy uložil žalobkyni podle § 8a odst. 7 písm. a) zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání (dále jen „zákon

o regulaci reklamy“) pokutu ve výši 20 000,- Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000,- Kč. Pokuta byla uložena za správní delikt podle § 8a odst. 3 písm. f) zákona o regulaci reklamy, spočívající v tom, že v reklamě svého produktu tj. doplňku stravy [REDAKCE] 100 Hlíva ústříčná + probiotika + vitamin C, žalobkyně použila věty „pomáhá posilovat imunitu organismu“, „vhodná pro správné zažívání a zdravou střevní mikroflóru“ a „posiluje organismus přírodní cestou“, které nejsou k výrobku žalobkyně zapsány v národním seznamu zdravotních tvrzení.

2. Žalobkyně namítá, že žalovaný odůvodnění napadeného rozhodnutí postavil na dvou argumentech. Prvním bylo tvrzení, že „ani schválené zdravotní tvrzení se nesmí říci o potravině jako celku, pokud se týká její složky“ a druhým argumentem bylo to, že „přechodné období podle článku 28 odst. 5 Nařízení č. 1924/2006 (dále jen „nařízení“) se nevztahuje na zdravotní tvrzení, která nebyla nahlášena do seznamu národních zdravotních tvrzení“. Nezákonnost napadeného rozhodnutí spatřuje žalobkyně v tom, že žalovaný respektive správní orgán prvního stupně nespecifikoval zákaz či příkaz, který svým jednáním měla žalobkyně porušit.
3. K prvnímu argumentu žalovaného žalobkyně uvedla, že podle článku 5 odst. 3 nařízení platí, že výživová a zdravotní tvrzení se vztahují k potravině, produktu jako celku. Pokud má některá složka, v daném případě vitamin C a šípek, produktu schválený účinek „tvrzení“, pak má samozřejmě takový účinek i tento výrobek. Tedy žalobkyně má za to, že užila zdravotní tvrzení v souladu s nařízením.
4. Žalobkyně se nemůže ztotožnit ani s druhým argumentem žalovaného, když má za to, že z přechodného ustanovení neplyne žádná podmínka v podobě „nahlášení do národního seznamu“, přestože napadené rozhodnutí tvrdí opak. Oznamování zdravotních tvrzení do seznamu bylo vždy neformálním procesem a národní seznam vedený Ministerstvem zdravotnictví měl povahu interní pomůcky bez právní závaznosti. Nadto žalobkyně doložila, že použitá tvrzení k produktu ke složce „šípku“ jsou v procesu hodnocení na úrovni Evropské komise a byla tedy žalobkyní správně užita.
5. Žalobkyně dále navrhla soudu, aby předložil předběžné otázky Soudnímu dvoru Evropské Unie k výkladu dvou dotazů, a to, zda „Lze řádně schválené zdravotní tvrzení týkající se složky určité potraviny, uvádět o této potravine jako celku?“. Druhou otázkou je, zda „Závisí aplikovatelnost přechodného období podle článku 28 uvedeného nařízení na tom, zda určité zdravotní tvrzení bylo součástí seznamu tvrzení členských států podle čl. 13 odst. 3 uvedeného nařízení?“.
6. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, přičemž uvedl, že žalobkyně se dopustila shora uvedeného správního deliktu tím, že jako zpracovatel reklamy na doplněk stravy [REDAKCE] 100 Hlíva ústříčná + probiotika + vitamin C, která byla zveřejněna v časopise Zdraví v únorovém vydání 2013, porušila podmínky stanovené pro obsah reklamy v § 5d odst. 1 zákona o regulaci reklamy, a to tak, že v reklamní prezentaci byla použita zdravotní tvrzení v rozporu s podmínkami nařízení. Tato zdravotní tvrzení nebyla pro produkt žalobkyně schválena ani nebyla podána žádost o schválení a žádný text deklarující účinek tohoto doplňku stravy není uveden ani na seznamu dosud nevyhodnocených položek. Porušení zákona bylo podle žalovaného žalobkyni plně prokázáno, což plyne jak ze spisového materiálu, tak i z odůvodnění obou rozhodnutí, na která v podrobnostech odkazuje.

7. K první námitce žalobkyně žalovaný uvedl, že pokud jsou posuzovaná zdravotní tvrzení v textu reklamy použita přímo v souvislosti s doplňkem stravy jako celkem, nikoliv ve spojitosti s jednotlivými účinnými látkami, jsou použita nesprávně. Zdravotní tvrzení musí být vždy použito pouze ve spojitosti s účinnou látkou. Toto vyplývá i z článku 5 odst. 3 nařízení a takový názor uvedlo i v odborném stanovisku Ministerstvo zdravotnictví, ze kterého v napadeném rozhodnutí žalovaný vycházel.
8. Žalovaný se ztotožňuje s názorem správního orgánu I. stupně i v tom, že přechodné období podle článku 28 odst. 5 nařízení je závislé na skutečnosti, zda určité tvrzení bylo či nebylo nahlášeno do seznamu národních zdravotních tvrzení. Národní seznam zdravotních tvrzení není pouze organizační pomůcka Ministerstva zdravotnictví bez právní závaznosti, jak se mylně žalobkyně domnívá. Tento seznam zahrnuje zdravotní tvrzení, která byla sdělena Komisi (DG [redacted]) do 31. 1. 2008 v souladu s čl. 13 odst. 2 nařízení. Zdravotní tvrzení, která nebyla prozatím schválena, lze, než bude proces schválení dokončen, používat. Jiná tvrzení nebylo možné ani po dobu přechodného období užívat. Tedy žalovaný má za to, že žalobkyně porušila shora uvedené ustanovení zákona o regulaci reklamy, když aplikovala zdravotní tvrzení k jednotlivým složkám svého výrobku pro tento produkt jako celek, aniž by tento produkt byl uveden v seznamu zdravotních tvrzení nebo dosud nevyhodnocených položek v tzv. on-hold seznamu.
9. K návrhu žalobkyně o výklad nařízení v rámci institutu předběžné otázky žalovaný uvedl, že k dotazu Soudního dvora Evropské unie nevidí důvod. Z nařízení lze konkrétně dovodit, že bylo-li určité zdravotní tvrzení schváleno pouze k určité látce, tak nelze toto tvrzení použít k produktu jako celku. Taktéž k druhé otázce žalobkyně se podává odpověď v článku 10 nařízení, tedy ani v druhém případě žalovaný neshledává důvod k dotazu u Soudního dvora Evropské unie.
10. Ze správního spisu plynou následující, pro rozhodnutí ve věci podstatné skutečnosti.
11. Magistrátu hl. města Prahy, Odboru živnostenskému a občanskosprávnímu byl dne 5. 4. 2013 doručen podnět ve věci prošetření textu reklamy na doplněk stravy [redacted] 100 Hlíva ústříčná + probiotika + vitamin C, z důvodu, že zdravotní tvrzení uvedená v reklamě nebyla posouzena a schválena ani v procesu schválení. Magistrát hl. města Prahy pro prošetření podnětu vydal ve správním řízení vedeném proti žalobkyni dne 19. 3. 2014 rozhodnutí č.j. MHMP-1006937/13/B/Ber-2052, kterým uložil žalobkyni podle § 8a odst. 7 písm. a) zákona o regulaci reklamy pokutu ve výši 20 000,- Kč za spáchání správního deliktu podle § 8a odst. 3 písm. f) zákona o regulaci reklamy, kterého se dopustila tím, že jako zpracovatel reklamy na doplněk stravy [redacted] 100 Hlíva ústříčná + probiotika + vitamin C, která byla zveřejněna v časopise Zdraví, únorové vydání 2013, porušila podmínky stanovené pro obsah reklamy v § 5d odst. 1 zákona o regulaci reklamy, když v reklamní prezentaci použila zdravotní tvrzení v rozporu s podmínkami nařízení, konkrétně s čl. 13, když použitá tvrzení žalobkyní deklarující účinek doplňku stravy jako celku nebyla schválena ani nebyla podána žádost o schválení a nenachází se ani na seznamu dosud nevyhodnocených položek tzv. on-hold seznamu. Současně byla žalobkyni uložena povinnost k úhradě nákladů řízení ve výši 1 000,- Kč. Rozhodnutí Magistrátu hl. města Prahy bylo opřeno o právní stanovisko Ministerstva zdravotnictví ze dne 8. 11. 2013, č.j. 41311/2013/OVZ, kde bylo uvedeno, že podle nařízení lze používat pouze ta zdravotní tvrzení, která jsou založena na vědeckých podkladech a byla schválena na komunitární úrovni. Z prezentace doplňku stravy žalobkyně plyne, že použitá zdravotní tvrzení v rámci reklamy se vztahují k doplňku stravy jako celku, avšak žádné zdravotní tvrzení

deklarující účinek doplňku stravy jako celku, nebylo schváleno a nebyla ani podána žádost o schválení a ani se nenalézá v seznamu dosud nevyhodnocených položek, tudíž nelze aplikovat přechodné období podle článku 28 odst. 5 nařízení.

12. V časopise Zdraví únorovém vydání 2013, č. s. 35, v pravé části strany, bylo uvedeno tvrzení o doplňku stravy žalobkyně, že [REDAKCE] 100 Hlíva ústřičná + probiotika + vitamin C „doplňuje tělu potřebné látky“, „vhodná pro správné zažívání a zdravou střevní mikroflóru“ a „pomáhá posilovat imunitu organismu“, dále zde byl uveden i kontakt telefonický a na internetové stránky. Žalobkyně podala odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hl. města Prahy ze dne 19. 3. 2014, č.j. MHMP-1006937/13/B/Ber-2052. Žalobkyně se neztotožnila s odůvodněním Magistrátu, a to že ani schválené zdravotní tvrzení se nesmí říci o výrobku, pokud se týká pouze jeho složky a že přechodné období, podle čl. 28 odst. 5 nařízení se nevztahuje na zdravotní tvrzení, která nebyla „nahlášena do seznamu národních zdravotních tvrzení“. Odůvodnění odvolání je totožné jako tvrzení podané v žalobě.
13. Žalovaný posoudil odvolání žalobkyně tak, že rozhodnutím ze dne 18. 4. 2014, č.j. MPO 17518/2014 jej zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Žalovaný zopakoval závěry správního orgánu prvního stupně, a to že, pokud tvrzení nebyla nahlášena a zařazena do seznamu zdravotních tvrzení na komunitární úrovni, nelze je používat. Výjimku pro přechodné období tvořily ty tvrzení, které byly zapsány na on-hold seznamu, ta se mohla užívat v souladu s čl. 28 odst. 5 nařízení. Avšak potravinový doplněk žalobkyně nebyl ani zapsán v seznamu ani není v dosud neposouzených tvrzeních v on-hold seznamu, proto žalobkyně nebyla oprávněna předmětná tvrzení v reklamě užívat. K tomu žalovaný dále uvedl, že výraz národní seznam není pomůcka Ministerstva zdravotnictví, ale používá se pro seznam nahlášených zdravotních tvrzení, které měly jednotlivé členské státy sdělit Komisi (DG [REDAKCE]) do 31. 1. 2008 podle čl. 13 odst. 2 nařízení a nařízením komise (EU) č. 432/2012 ze dne 16. 5. 2012 byl zřízen seznam schválených zdravotních tvrzení při označování potravin jiných než tvrzení o snížení rizika onemocnění a o vývoji a zdraví dětí ve vazbě na zdravotní tvrzení podle čl. 13 odst. 1 písm. a) nařízení. Zdravotní tvrzení musí být použita vždy ve spojitosti s látkou nebo přípravkem, ke kterým byla schválena podle článku 13 odst. 1 nařízení. Tedy pokud bylo zdravotní tvrzení schváleno ve vztahu k určité látce, lze jej užít pouze k této látce, pokud bylo schváleno ve vztahu k určitému produktu, tak je možné ho užít k tomuto produktu. Skutečnost, že byla schválena tvrzení k vitamínu C a nahlášena tvrzení k šípku, které jsou obsaženy v potravinovém doplňku žalobkyně, neumožňuje jejich použití v reklamě ve vztahu k doplňku stravy jako celku. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobkyně se dopustila správního deliktu podle § 8a odst. 3 písm. f) zákona o regulaci reklamy, tím že porušila podmínky stanovené pro obsah reklamy v § 5d odst. 1 zákona o regulaci reklamy.
14. Městský soud v Praze napadené rozhodnutí v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. přezkoumal v rozsahu žalobních bodů, přičemž podle § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době rozhodování správního orgánu, a věc posoudil následovně:
15. Porušení zákona mělo dle žalovaného spočívat v tom, že reklama žalobkyně na její doplněk stravy [REDAKCE] 100 Hlíva ústřičná + probiotika + vitamin C zveřejněná v časopise Zdraví, únorové vydání 2013, obsahovala zdravotní tvrzení, a to že „doplňuje tělu potřebné látky“, že je „vhodná pro správné zažívání a zdravou střevní mikroflóru“ a „pomáhá posilovat imunitu organismu“. Žalovaný dospěl k závěru, že použitá zdravotní tvrzení

deklarující účinek doplňku stravy jako celku nebyla schválena ani nebyla podána žádost o schválení na seznamu dosud nevyhodnocených položek, tedy ztotožnil se s právním názorem orgánu prvního stupně, proto nesměla být v souvislosti s doplňkem stravy použita jako celkem. Tímto jednáním se dopustila žalobkyně správního deliktu. Žalobkyně je naopak přesvědčena o tom, že pokud použila v reklamě zdravotní tvrzení, které se váže k vitamínu C, který je obsažen v jejím produktu, tak postupovala v souladu se zákonem. Druhou složkou obsaženou v jejím doplňku stravy dosud neposouzenou je šípek, proto v rámci přechodných ustanovení má za to, že pokud dosud nebyla tato složka schválena, ale proces již probíhá, vztahuje se na její produkt přechodné období, v němž lze daná zdravotní tvrzení používat, než bude konkrétně o složce „šípku“ rozhodnuto Komisí (DG [redacted]).

16. Podle § 5d odst. 1 zákona o regulaci reklamy v reklamě na potraviny mohou být uvedena výživová nebo zdravotní tvrzení za podmínek přímo použitelného předpisu Evropské unie.
17. Podle § 8a odst. 3 písm. f) zákona o regulaci reklamy právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako zpracovatel dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 7a odst. 3 nesdělí na výzvu orgánu dozoru a ve lhůtě jím stanovené údaje o zadavateli reklamy nebo o širiteli reklamy.
18. Podle § 8a odst. 7 písm. a) zákona o regulaci reklamy Za přestupek podle odstavce 3 lze uložit pokutu do 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 3 písm. f).
19. Podle článku 5 odst. 3 nařízení platí, že výživová a zdravotní tvrzení se vztahují k potravinám ve stavu, kdy jsou připraveny ke spotřebě podle pokynů výrobce.
20. Podle článku 2 odst. 5 nařízení „zdravotním tvrzením“ se rozumí každé tvrzení, které uvádí, naznačuje nebo ze kterého vyplývá, že existuje souvislost mezi kategorií potravin, potravinou nebo některou z jejích složek a zdravím.
21. Podle článku 10 odst. 1 nařízení zdravotní tvrzení jsou zakázána, pokud neodpovídají obecným požadavkům v kapitole II a zvláštním požadavkům v této kapitole a pokud nejsou schválena v souladu s tímto nařízením a obsažena v seznamu schválených tvrzení stanovených v člancích 13 a 14. Podle odst. 3 odkaz na obecné, nespecifické příznivé účinky živiny nebo potraviny na celkové dobré zdraví a duševní a tělesnou pohodu je přípustný pouze tehdy, pokud je doplněn zvláštním zdravotním tvrzením, které je uvedeno v seznamech podle článku 13 nebo 14.
22. Podle článku 13 odst. 1 písm. a) nařízení zdravotní tvrzení, která popisují nebo odkazují na význam živiny nebo jiné látky pro růst a vývoj organismu a jeho fyziologické funkce a která jsou uvedena v seznamu podle odst. 3, smějí být uvedena, aniž projdou schvalovacím řízením podle článků 15 a 18, pokud jsou založena na obecně uznávaných vědeckých údajích a dobře srozumitelná průměrnému spotřebiteli.
23. Podle článku 13 odst. 2 nařízení členské státy poskytnou Komisi do 31. 1. 2008 seznamy tvrzení podle odst. 1 spolu s podmínkami, které se na ně vztahují a odkazy na odpovídající vědecké zdůvodnění.
24. Podle článku 13 odst. 3 nařízení po konzultaci s úřadem přijme Komise postupem podle čl. 24 odst. 2 do 31. ledna 2010 seznam schválených tvrzení platných pro Společenství podle odstavce 1 a veškeré nezbytné podmínky používání těchto tvrzení.

25. Podle článku 14 odst. 1 nařízení odchylně od čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice 2000/13/ES směji být tvrzení týkající se snížení rizika onemocnění uvedena, pokud bylo v řízení podle článků 15 až 18 tohoto nařízení schváleno jejich zahrnutí do seznamu takových sválených tvrzení platných pro Společenství společně se všemi nezbytnými podmínkami používání takových tvrzení.
26. Podle článku 27 odst. 5 nařízení zdravotní tvrzení podle čl. 13 odst. 1 písm. a) směji být uváděna ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost až do přijetí seznamu uvedeného v čl. 13 odst. 3, přičemž odpovědnost nesou provozovatelé potravinářských podniků, pokud jsou tato tvrzení v souladu s tímto nařízením a s platnými vnitrostátními předpisy upravujícími tato tvrzení a není dotčeno přijetí ochranných opatření uvedených v článku 23.
27. Od 14. 12. 2012 je přímo použitelné nařízení Komise (EU) č. 432/2013, kterým byl zřízen seznam zdravotních tvrzení při označování potravin jiných, než tvrzení o snížení rizika onemocnění a o vývoji a zdraví dětí podle čl. 13 nařízení ve znění nařízení Komise (EU) č. 536/2013 (dále jen „nařízení o seznamu zdravotních tvrzení“). Vydání tohoto seznamu již předvídal čl. 13 odst. 3 nařízení. Dosud však nebylo dokončeno posouzení všech tvrzení, která byla Evropské komisi zaslána, z toho důvodu došlo k rozdělení tvrzení do tří skupin – tvrzení schválená, tvrzení zamítnutá a tvrzení, u kterých nebylo dokončeno hodnocení a schvalovací proces EFSA (Evropského úřadu pro bezpečnost potravin). Tato poslední skupina tvoří tzv. on-hold (neposouzený) seznam. Tvrzení uvedená na on-hold seznamu lze dočasně po přechodné období v souladu s čl. 27 odst. 5 nařízení používat za předpokladu, jsou-li v souladu s nařízením a platnými vnitrostátními předpisy. V případě doplňku stravy 100 Hlíva ústřičná + probiotika + vitamín C však tvrzení uvedená v reklamě otištěné v časopise Zdraví, únorové vydání 2013 nejsou v souvislosti s doplňkem stravy jako celku schválena, ani nejsou uvedena na on-hold seznamu, a také nebyla podána žádost o jejich schválení.
28. V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2014, č.j. 4 As 98/2013-88 je uvedeno, že pokud je postihováno reklamní tvrzení týkající se předcházení vzniku lidské nemoci, je nutné ověřit, zda se nejedná o zdravotní tvrzení povolené dle nařízení. Tedy v případě zdravotních tvrzení ve smyslu nařízení je pak nutné provést podrobnější posouzení toho, zda se jedná o tvrzení schválená, případně o tvrzení dočasně povolená ve smyslu přechodných ustanovení nařízení (k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 10. 2013, č.j. 7 As 91/2013-39).
29. Soud, aby vyloučil veškeré pochybnosti, zda zdravotní tvrzení ohledně doplňku stravy žalobkyně není v procesu hodnocení a schvalování EFSA prozkoumal tzv. on-hold seznam zdravotních tvrzení zveřejněný na stránkách Státního zdravotního ústavu a zjistil, že se skutečně produkt žalobkyně na tomto seznamu nenachází. Rovněž se na on-hold seznamu nenachází žádné zdravotní tvrzení k hlívě ústřičné. V příloze k nařízení o seznamu zdravotních tvrzení k doplňku stravy žalobkyně ani k hlívě ústřičné žádné zdravotní tvrzení také nenalezneme.
30. Pokud jde o první žalobní námitku, soud ji neshledal důvodnou, neboť dospěl k závěru, že žalobkyně se jí vytýkaného jednání skutečně dopustila a porušila zákon o regulaci reklamy. V reklamě žalobkyně je uveden obrázek jejího produktu a pod tímto produktem jsou zmíněny tři slovní spojení „doplňuje tělu potřebné látky“, že je „vhodná pro správné zažívání a zdravou střevní mikroflóru“ a „pomáhá posilovat imunitu organismu“. Soud ve smyslu

shora uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu ověřil, zda se produkt žalobkyně nevyskytuje v některém ze seznamů, ať už v seznamu zdravotních tvrzení podle nařízení o seznamu zdravotních tvrzení nebo na on-hold seznamu, přičemž zjistil, že její výrobek se na těchto seznamech skutečně nevyskytuje. Žalobkyně jednala tedy v rozporu nejen se zákonem o regulaci reklamy, ale taktéž v rozporu s nařízením a nařízením o seznamu zdravotních tvrzení, když zdravotní tvrzení k jednotlivým složkám „vitamín C“ a „šípek“ vztáhla ke svému produktu jako celku. Z výkladu čl. 2 odst. 5 nařízení plyne, že „zdravotní tvrzení“ je tvrzením, z něhož lze dovodit souvislost mezi kategorií potravin, potravinou nebo některou z jejích složek a dopadem na zdraví. Vždy se musí jednat o konkrétní položku, se kterou se dané zdravotní tvrzení pojí a nelze přisuzovat potravině určité zdravotní účinky (tvrzení), které jsou deklarované pouze pro její složku. Pokud by žalobkyně zvolila propracovanější způsob formulace zdravotních tvrzení, například by se řídila poskytnutým návodem uvedeným na internetových stránkách státní zemědělské a potravinové inspekce (www.szpi.gov.cz), tak že by uvedla, že její produkt obsahuje vitamín C a šípek, které mají zapsané předmětné účinky, pak by se správního deliktu nedopustila. Avšak žalobkyně zdravotní tvrzení připisované těmto složkám vztáhla výlučně ke svému produktu, což za shora popsané situace není možné, a proto žalovaný její jednání vyhodnotil v souladu s rozhodnutím správního orgánu prvního stupně jako správní delikt ve smyslu § 5d odst. 1 zákona o regulaci reklamy.

31. Žalobkyně dále argumentovala, že seznam zdravotních tvrzení vedený Ministerstvem zdravotnictví je pouze právně nezávazná pomůcka. Soud se s tímto názorem žalobkyně neztotožňuje, závaznost seznamů vyplývá, že skutečnosti, že podle čl. 13 odst. 2 nařízení jsou členské státy povinny tyto národní seznamy zdravotních tvrzení vytvořit a předložit je Komisi ke schválení.
32. Námitky žalobkyně tvrzené v rámci druhého žalobního bodu nejsou také důvodné. Jak je uvedeno v čl. 27 odst. 5 nařízení (soud upozorňuje, že oba správní orgány chybně uváděli ve svých rozhodnutích čl. 28 odst. 5 nařízení, avšak měli na mysli přechodná ustanovení, tak tato chyba v psaní nemůže mít za následek nezákonnost či nepřezkoumatelnost rozhodnutí), lze zdravotní tvrzení uvedená na on-hold seznamu dočasně po přechodné období používat za předpokladu, jsou-li v souladu s nařízením a platnými vnitrostátními předpisy. V případě doplňku stravy žalobkyně však zdravotní tvrzení, tak jak byla formulována v reklamě v časopise Zdraví, v únorovém vydání 2013, nejsou uvedena na on-hold seznamu k tomuto produktu, respektive tento produkt ani složka hlíva ústříčná není na tomto seznamu zaznamenána a také nebyla podána žádost o jejich schválení v rámci procesu EFSA. Soud s žalobkyní nemůže souhlasit ohledně tvrzení, že v případě, že pokud jedna složka jejího produktu, a to „šípek“ je v procesu schvalování, tak se automaticky na celý její produkt vztahuje přechodné ustanovení čl. 27 odst. 5 nařízení, když jak již bylo dostatečně vysvětleno výše, aby bylo možné toto přechodné ustanovení aplikovat, musel by být v procesu schvalování doplněk stravy jako celek a k němu příslušná zdravotní tvrzení, což nenastalo.
33. S ohledem na shora uvedené musel soud žalobu jako nedůvodnou zamítnout.
34. Žalobkyně navrhovala předložení předběžných otázek Soudnímu dvoru EU, když první by měla znít: *„Lze řádně schválené zdravotní tvrzení týkající se složky určité potraviny, uvádět o této potravine jako celku?“*. Soud má za to, že na tuto otázku dopadá výše uvedený čl. 2 odst. 5 nařízení, který byl v rámci odůvodnění k první žalobní námitce dostatečně vyložen a to tak, že ke každé kategorii potraviny, samostatné potravině či složce zapsané v seznamu

náleží konkrétní zdravotní tvrzení a nelze potravině nebo potravnímu doplňku jako celku prisuzovat vlastnosti (zdravotní tvrzení) složky v potravině nebo potravnímu doplňku obsažené. Na druhou otázku, kterou žalobkyně navrhovala předložit „*Závisí aplikovatelnost přechodného období podle článku 28 uvedeného nařízení na tom, zda určité zdravotní tvrzení bylo součástí seznamu tvrzení členských států podle čl. 13 odst. 3 uvedeného nařízení*“, dává odpověď čl. 10 odst. 1 nařízení: zdravotní tvrzení jsou zakázána, pokud neodpovídají obecným požadavkům v kapitole II a zvláštním požadavkům v této kapitole a pokud nejsou schválena v souladu s tímto nařízením a obsažena v seznamu schválených tvrzení stanovených v člancích 13 a 14. Soud tedy má za to, že odpovědi na žalobkyní navržené otázky vyplývají přímo z nařízení, a proto nepovažuje za nutné postupovat tyto dvě otázky Soudnímu dvoru EU k rozhodnutí ve smyslu čl. 267 Smlouvy o fungování Evropské Unie a přerušovat předmětné řízení a tím oddalovat rozhodnutí ve věci samé. Vzhledem k těmto skutečnostem soud návrhu žalobkyně na předložení předběžných otázek nevyhověl.

35. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně ve věci neměla úspěch, takže právo na náhradu nákladů nemá. Žalovaný sice v řízení úspěšný byl, avšak žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti jí nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem [REDAKCE]. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 8. února 2019

JUDr. Ing. Viera Horčicová v.r.
předsedkyně senátu